

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget og de hertil knyttede bemærkninger bygger i det væsentlige på beværterlovudvalgets udkast med bemærkninger.

Antallet af medlemmer af det i udkastets § 13 omhandlede landsbevillingsnævn er dog ved forslaget reduceret fra 11 til 5. Herudover er de hidtil gældende finansieringsbestemmelser foreslået opretholdt, hvilket er sket ved en ændret affattelse af § 14, ligesom det hidtidige „tjenerregister“ foreslås ophævet, hvad der har medført en ændret affattelse af § 27. Endelig er bestemmelserne om lovens ikraftsættelse i Grønland ændret. I det omfang, der herudover måtte være afvigelser fra udvalgets udkast med bemærkninger, er der kun tale om redaktionelle ændringer.

Den nærmere motivering for lovforslaget vil fremgå af udvalgsbetænkningens kapitel II og III.

Som bilag 1 til nærværende forslag er optrykt en gengivelse af den nugældende beværterlov med de seneste ændringer indarbejdet.

I bilag 2 findes en opstilling over forslagets enkelte bestemmelser sammenholdt med hidtil gældende.

I bilag 3 er givet en redegørelse for de gældende regler for restaurations- og hotelvirksomhed i Grønland.

Forslaget vil ikke medføre øgede udgifter for statskassen.

Til lovforslagets enkelte paragraffer bemærkes:

ad § 1.

De hidtidige betegnelser „beværter“ og „gæstgiver“ forekommer ikke tidssvarende og derfor foreslås i § 5 at gå over til betegnelserne „restauratør“ og „hotelvært“, som skønnes i højere grad at være i overensstemmelse med nyere sprogbrug. I konsekvens heraf foreslås det, at denne lovgivning ikke fortsat benævnes „Beværterloven“, men i stedet får titlen: „Lov om restaurations- og hotelvirksomhed m. v.“.

Man har således ikke ment at kunne forbeholde betegnelsen hotel eller ordsammensætninger, hvori ordet hotel indgår, for særlige kategorier af virksomheder inden for dette område. Om dette spørgsmål kan henvises til den af alkoholkommissionen i december 1949 afgivne betænkning om ændringer i beværterlovgivningen (I. del).

Bestemmelserne i § 1 angiver lovens område. Ved i stk. 1 som hovedregel at begrænse loven til at omfatte „selvstændig erhvervsvirksomhed“ til-

sigtes ikke nogen realitetsændring i den nuværende retstilstand, men kun en tydeliggørelse af lovens område. Næringsbegrebet omfatter enhver erhvervsmæssig virksomhed, også enkeltstående tilfælde, jfr. § 22. For at være erhvervsmæssig må virksomheden direkte eller indirekte tilsigte økonomisk fordel. Virksomheden skal være selvstændig, d.v.s. at arbejde i en andens tjeneste falder uden for loven, medens virksomhed som forpagter og lignende selvsagt er omfattet af loven.

Det foreslås, at restaurations- og hotelvirksomhed omfatter den i stk. 1 under 1)-3) angivne virksomhed. Ved denne afgrænsning medtages enhver virksomhed, der dækkes af gældende adkomster som gæstgiver, beværter, konditor, eller af stadeltilladelser, eller tilladelse til erhvervsmæssig udlejning af lokaler til brug til bevertning.

Udlejningsvirksomheder, d.v.s. virksomhed med modtagelse af selskaber, der selv foretager servering af spise- og drikkevarer, omfattes som hidtil af loven. Sådan virksomhed drives navnlig i forbindelse med lokaler, hvis kapacitet ikke på anden måde kan fuldt udnyttes til deres egentlige formål, f. eks. forsamlingshuse, foreningslokaler, lokaler til danseundervisning, selskabslokaler i større bygningskomplekser og sognegårde m. v. Loven finder derimod f. eks. ikke anvendelse ved blot udlejning til en kreds af personer med tilknytning til de pågældende lokaler og for en leje, der ikke overstiger nødvendige udgifter til rengøring, lys, varme og slitage.

Selv om salg af spise- og drikkevarer ud af huset efter forslaget ikke i sig selv er omfattet af stk. 1, vil dette dog kunne finde sted i overensstemmelse med reglerne i § 6, stk. 2, hvorefter der gives nogle af disse virksomheder en videre afsætningsret end hidtil.

Sådanne virksomheder som diner-transportable, middagskøkken, smørrebrødsforretning og konditori med fremstilling og salg fra det faste forretningssted kan drives på grundlag af næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende. Finder der tillige servering sted i det pågældende forretningssted, kræves efter forslaget næringsbrev som restauratør og hotelvært. Omvendt vil det efter forslaget stå enhver restauratør og hotelvært frit for i henhold til næringsloven at erhverve næringsbrev som handlende, håndværker og industridrivende og derved blive i stand til ud over den virksomheden tilkomne afsætningsret at sælge varer ud af huset under iagttagelse af den til enhver